

DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint 105

www.parlament.md

07 aprilie 2014

S nr. 05

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu, 28
Chișinău MD 2004
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994, cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin(1) lit. g) și art. 39 din Codul Jurisdicției constituționale nr. 502 – XIII din 16 iunie 1995

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
INTRARE NR. 25a
7 04 20 14

I. AUTORII SESIZĂRII:

1. **DODON Igor**
2. **Deputat în Parlamentul Republicii Moldova**
3. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Columna 148/1
4. Telefon: 022817877

1. **CEBAN Ion**
2. **Deputat în Parlamentul Republicii Moldova**
3. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Columna 148/1
4. Telefon: 022817877

Reprezentantul lui DODON Igor:

5. **Lebedinski Maxim**
6. Avocat
7. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Miorița 3/2, of.177
8. Telefon: 069642862; 079706486
9. e-mail: lebedinschim@mail.ru

II. OBIECTUL SESIZĂRII

La 13.03.2014, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr.29 privind modificarea și completarea Codului Electoral nr. 1381-XIII din 21 noiembrie 1997, publicat în Monitorul Oficial nr.80-85 din 04.04.2014.

2.1. În special prezenta sesizare se referă la modificările și completările aduse la art. 177 și art.178 Cod Electoral introduse prin art.1 și art.2 a Legii contestate, care stabilesc:

1. La articolul 177:

Alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Referendumului local pot fi supuse problemele care au o importanță deosebită pentru localitatea respectivă și care țin doar de competențele legale ale autorităților administrației publice locale”;

După alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul conținut:

„(1¹) Textul întrebării supuse referendumului local se redactează în manieră neutră, fără ambiguități sau sugerarea răspunsului. Nu se admit întrebări care se exclud reciproc.”;

2. Articolul 178 va avea următorul cuprins:

„Articolul 178. Problemele ce nu pot fi supuse referendumului local

Referendumului local nu pot fi supuse problemele:

a) de interes național, care țin de competența Parlamentului sau Guvernului, conform atribuțiilor stabilite de Constituție și legi;

b) ce țin de politica internă și externă a statului;

c) care vin în contradicție cu prevederile Constituției și legislației Republicii Moldova;

d) privind impozitele și bugetul;

e) privind măsurile extraordinare sau de urgență pentru asigurarea ordinii publice, sănătății și securității populației;

f) privind alegerea, numirea, demiterea și revocarea în/din anumite funcții a persoanelor care țin de competența Parlamentului, a Președintelui Republicii Moldova și Guvernului;

g) ce țin de revocarea din funcție a primarului, destituit în baza hotărârii definitive de revocare, pronunțate de instanța de judecată;

h) ce țin de competența instanțelor de judecată sau a procuraturii;

i) privind modificarea subordonării administrativ-teritoriale a localităților cu excepția cazurilor prevăzute de Legea privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri).”.

III. CADRUL NORMATIV PERTINENT, PRETINSELE ÎNCĂLCĂRI ȘI ARGUMENTAREA ACESTORA

3.1. Întru argumentarea poziției, considerăm ca fiind pertinent aplicarea următorului cadru normativ:

Constituția Republicii Moldova:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

- (1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.
- (2) Forma de guvernământ a statului este republica.
- (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.**

Articolul 2

Suveranitatea și puterea de stat

- (1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.**
- (2) Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

- (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.**
- (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 32

Libertatea opiniei și a exprimării

- (1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil.**
- (2) Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
- (3) Sînt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.

Articolul 75

Referendumul

- (1) Cele mai importante probleme ale societății și ale statului sînt supuse referendumului.

(2) Hotărârile adoptate potrivit rezultatelor referendumului republican au putere juridică supremă.

Articolul 109

PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE ADMINISTRĂRII PUBLICE LOCALE

(1) Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilității autorităților administrației publice locale și ale consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit.

(2) Autonomia privește atât organizarea și funcționarea administrației publice locale, cât și gestiunea colectivităților pe care le reprezintă.

(3) Aplicarea principiilor enunțate nu poate afecta caracterul de stat unitar.

3.2 Prevederi relevante a Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006

Articolul 3. Principiile de bază ale administrării publice locale

(1) Administrarea publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților publice locale și consultării cetățenilor în probleme locale de interes deosebit.

(2) Autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

(3) Aplicarea principiilor enunțate în prezentul articol nu poate afecta caracterul unitar și indivizibil al statului.

Articolul 8. Consultarea populației

(1) În problemele de importanță deosebită pentru unitatea administrativ-teritorială, populația poate fi consultată prin referendum local, organizat în condițiile Codului electoral.

(2) În problemele de interes local care preocupă o parte din populația unității administrativ-teritoriale pot fi organizate, cu această parte, diverse forme de consultări, audieri publice și convorbiri, în condițiile legii.

(3) Proiectele de decizii ale consiliului local se consultă public, în conformitate cu legea, cu respectarea procedurilor stabilite de către fiecare autoritate reprezentativă și deliberativă a populației unității administrativ - teritoriale de nivelul întâi sau al doilea, după caz.

3.3 Prevederi relevante din Carta europeană a autonomiei locale din 15.10.1985, Ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 1253-XIII din 16.07.97

Articolul 3

Conceptul de autonomie locală

1. Prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale colectivităților locale de a rezolva și de a gira în cadrul legii, sub propria lor răspundere și în favoarea populațiilor, o parte importantă din treburile publice.

2. Acest drept este exercitat de consilii, sau adunării compuse din membri aleși prin vot liber, secret, egal, direct și universal și putând dispune de organe executive responsabile în fața lor.

3. Această dispoziție nu poartă prejudiciul recursului la adunări de cetățeni, la referendum sau la oricare altă formă de participare directă a cetățenilor acolo unde e permisă de lege.

Articolul 4

Raza de acțiune a autonomiei locale

1. Competențele de bază ale colectivităților locale sunt fixate prin Constituție sau prin lege. Totuși, această dispoziție nu împiedică a se atribui colectivităților locale competențe în scopuri specifice, în conformitate cu legea.

2. Colectivitățile locale dispun în cadrul legii de toată latitudinea de a lua inițiativa pentru orice chestiune care nu este exclusă din câmpul competențelor lor sau care este atribuită unei alte autorități.

3. Exercițiul responsabilităților publice trebuie, de-o manieră generală, să revină de preferință acelor autorități care sunt cele mai apropiate de cetățeni. Atribuirea unei responsabilități unei alte autorități trebuie să țină cont de amploarea și de natura sarcinii și de exigențele de eficacitate și de economie.

4. Competențele încredințate colectivităților locale trebuie să fie în mod normal depline și întregi. Ele nu pot fi puse în cauză sau limitate de către o altă autoritate centrală sau regională numai în cadrul legii.

5. În caz de împuternicire de către o autoritate centrală sau regională, colectivitățile locale trebuie să dispună, pe cât posibil, de libertatea de a adapta acțiunea lor la condițiile locale.

6. Colectivitățile locale trebuie să fie consultate, pe cât posibil, în timp util și de o manieră apropiată în cursul procesului de planificare și de luare a deciziei pentru toate chestiunile care le privesc direct.

3.4. Relevanța normelor invocate asupra spetei în cauză

Noua redacție a art. 177 Cod Electoral de facto instituie câteva modificări esențiale noi și anume se referă la includerea în art.177, alin. (1) a Codului Electoral a formulării „**și care țin doar de competențele legale ale autorităților administrației publice locale**”, precum și instituirea la același articol a unui nou alineat sub numărul (1¹) cu următorul conținut „(1¹) **Textul întrebării supuse referendumului local se redactează în manieră neutră, fără ambiguități sau sugerarea răspunsului. Nu se admit întrebări care se exclud reciproc.**”;

Cu referire la modificările și completările aduse art. 178 Cod Electoral aceasta se referă în esență la introducerea unor limitări noi și anume:

„Referendumului local nu pot fi supuse problemele:

a) de interes național, care țin de competența Parlamentului sau Guvernului, conform atribuțiilor stabilite de Constituție și legi;

b) ce țin de politica internă și externă a statului;

c) care vin în contradicție cu prevederile Constituției și legislației Republicii Moldova;”

Astfel, considerăm că noua redacție a art.177 și art.178 Cod Electoral, vine în contradicție și aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului, fiind limitate în mod direct dreptul la exercitarea directă a suveranității, precum și libertatea cetățeanului la opinie și exprimare. În același sens constatăm că prin respectivele modificări și completări se atentează și la principiile de bază ale administrației publice locale.

Astfel, stabilim că după adoptarea modificărilor și completărilor operate la art.177 și art.178 a Codului Electoral, cetățenii de rînd sunt lipsiți de dreptul la libera exprimare și la exprimarea opiniei, decît în cazul în care subiectul care urmează a fi supus referendumului local expres va fi stabilit prin lege în competența administrației - publice locale, adică chiar dacă va exista o situație în care cetățenii unei unități administrativ-teritoriale vor dori să o supună referendumului local, acest lucru nu va fi posibil decît în cazul în care întrebarea supusă nu va ține de competența stabilită de lege a unității-administrativ teritoriale, chiar și necătînd la faptul că întrebarea supusă referendumului local are o importanță deosebită pentru localitate. De asemenea, sunt lipsite de temei modificările cu privire la stabilirea și formularea întrebării, care în mod normal urmează să fie stabilită și formulată în mod liber de cetățeni, dar în baza noilor modificări operate la Codul Electoral acest drept este la fel limitat în mod direct, or stabilirea unei întrebări neutre, fără ambiguități, sau fără sugerarea răspunsului, precum și a unor întrebări care se exclud reciproc este un element al libertății de exprimare și a libertății de opinie, nimeni

nefiind în drept de a limita respectivele libertăți a unei terțe persoane, decât în cazul în care aceste libertăți se vor exercita într-o manieră contrară Constituției.

Aceste limitări sunt stabilite contrar principiilor democratice.

Chiar din alin. (3) al art. 1 al Constituției, rezultă expres că: „**Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.**” Astfel, democrația reprezintă acea formă de guvernare și regim politic în care puterea aparține poporului. De altfel, democrația este definită și ca o guvernare a poporului, prin popor și pentru popor. De asemenea, democrația și regimul democratic presupun existența în societate a drepturilor omului, adică cetățenilor trebuie să li se garanteze drepturile și libertățile fundamentale consfințite în Constituție. Desigur, toate aceste caracteristici trebuie înțelese și în sensul că statul și puterea sunt puse în slujba cetățenilor și a omului. Statul și organele sale, ca agenți ai puterii, se subordonează intereselor individului, situație opusă concepției statului atotputernic, opresiv, dominator.

În același sens alin.1 a art.2 a Constituției Republicii Moldova stabilește că „(1) **Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție**”. Astfel, suveranitatea națională constă în dreptul poporului de a hotărî necondiționat asupra intereselor sale și de a le promova și realiza în mod nestingherit. Acest principiu constituțional derivă nemijlocit din art. 1 al Constituției, care consacră caracterul suveran al statului. Suveranitatea națională rezultă din faptul că poporul Republicii Moldova este unicul deținător suveran al puterii. În acest text constituțional, prin popor nu se înțelege numai totalitatea locuitorilor din țară sau populația acesteia. Potrivit sensului atribuit prin Constituție, popor înseamnă o colectivitate de indivizi care au calitatea de cetățeni și prin aceasta au aptitudinea de a participa la exprimarea voinței naționale. Suveranitatea națională, așa cum este prevăzută în Constituție, înseamnă puterea absolută și perpetuă a poporului, puterea politică, adică o putere aparținând poporului, puterea de stat, al cărei deținător suveran este. **Exercitarea suveranității în mod direct de către popor se face prin participarea lui la referendumuri și la alegeri, precum și prin luarea în mod direct a unor decizii.**

Luînd în considerație că prin modificările și completările contestate se atentează la unele din drepturile și libertățile esențiale ale omului considerăm ca fiind oportun de a invoca și prevederile alin.1 a art.4 a Constituției Republicii Moldova conform căreia: „(1) **Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte**”. Deci prevederile constituționale referitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale omului nu sunt altceva decât drepturi și libertăți fundamentale ale omului, care la momentul formării Republicii Moldova și adoptării Constituției statului erau unanim recunoscute în calitate de principiu fundamental de drept internațional public, fiind consfințite într-un număr impunător de instrumente juridice cu caracter universal și regional. Republica Moldova nu le-a negociat, neexistînd în perioada respectivă ca subiect de drept internațional, însă a aderat la ele și le-a implementat în legislația națională, inclusiv în Constituția Republicii Moldova. Alin. (1) a art. 4 stipulează că dispozițiile constituționale în materia drepturilor omului se interpretează și se aplică în concordanță cu:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului;
- pactele la care Republica Moldova este parte;
- celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Continuînd același gînd, constatăm că o normă care interzice careva limitări și/sau discriminări este consfințită în art.7 a Constituției Republicii Moldova, potrivit căreia: „**Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic**

care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică". Cu referire la aplicarea Articolului 7 a Constituției specificăm că introducerea unui articol consacrat Constituției, ca Lege Supremă a statului, s-a făcut intenționat, dat fiind faptul că e vorba de legea nr. 1, legea tuturor legilor, legea în fața căreia celelalte legi stau în poziție de dreptți. Constituția nu reprezintă doar un act normativ, căci pe lângă normele pe care le cuprinde, ea înglobează și înțelepciunea unui popor, valorile fundamentale ale unei națiuni, regulile de drept superioare ale puterii publice, pe care aceasta o limitează și căreia îi impune anumite sarcini, masa (materia) superlegislativă a unui neam. A doua parte a art. 7 statuează **supremația** Constituției și sancțiunea pentru nerespectarea acestui principiu fundamental: *nicio lege și niciun alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică*. Afirmarea **supremației** Constituției implică existența unor mecanisme de control al conformității legilor și celorlalte acte subordonate. Fără existența unei sancțiuni a violării regulilor constituționale de către una dintre puterile constituite, distincția de principiu dintre Constituție, ca Lege Fundamentală, și legi și alte acte normative provoacă unele confuzii. Din aceste considerente, legiuitorul a prevăzut expres în textul constituțional că legile și alte acte juridice care contravin prevederilor Constituției *nu au putere juridică*. În același timp, e necesar să atragem atenția asupra faptului că numai prin această prevedere constituțională expresă nu se poate obține respectarea conformității actelor cu normele constituționale.

O notă deosebită a respectivei sesizări este faptul că noile modificări aduse art.177 și art.178 Cod Electoral, contravin în mod direct și limitează garanțiile cetățeanului stabilite de alin.1 a art.32 a Constituției, care consfințesc că „**(1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil**”. Astfel, una dintre principalele libertăți pe care știința dreptului constituțional o atribuie categoriei drepturilor și libertăților social-politice este libertatea exprimării gândurilor și părerilor personale, care înglobează cele mai importante drepturi de care se poate bucura omul într-o societate democratică modernă – libertatea gândului, libertatea cuvântului și libertatea presei. Totuși libertatea opinei, adică libertatea omului de a-și formula o părere proprie despre fapte și lucruri, este o parte componentă a libertății conștiinței, ambele constituind activitatea lăuntrică a individului. Libertatea exprimării însă reprezintă faza exterioară a comportamentului acestuia.

Cu siguranță la lista normelor citate se atribuie și alin.1 a art. 75 a Constituției care menționează că „**(1) Cele mai importante probleme ale societății și ale statului sînt supuse referendumului**.” Principiul consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit (sau referendumul local) constituie o componentă a autonomiei locale, permițând intervenția directă a colectivităților locale în soluționarea unor probleme. Principiul consultării cetățenilor decurge din autonomia locală, deoarece organizarea referendumului local reprezintă o veritabilă caracteristică a acesteia.

Este știut că dreptul la autonomie locală aparține colectivităților locale care îl exercită prin intermediul autorităților alese de către acestea. Colectivităților locale li se păstrează dreptul de a interveni direct în unele cazuri în procesul de administrație, prin referendum sau alte forme prevăzute de lege. Principiul consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit sau referendumul local constituie o componentă a autonomiei locale bucurându-se de reglementare constituțională.

În problemele de interes local care preocupă o parte din populația unității administrativ-teritoriale pot fi organizate, cu această parte, consultări, audieri publice și convorbiri, în condițiile legii.

Colectivităților locale li se păstrează dreptul de a interveni direct în unele cazuri în procesul de administrație, prin referendum sau alte forme prevăzute de lege. Principiul consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit sau referendumul local constituie o componentă a autonomiei locale bucurându-se de reglementare constituțională.

Referendumul local, ca și cel național, este un element al democrației semi-directe, deoarece oferă colectivităților locale posibilitatea de a interveni direct în soluționarea unor probleme locale de interes deosebit. De exemplu articolul 8 din Legea privind administrația publică locală în Republica Moldova, prevede că, în problemele de importanță deosebită pentru unitatea administrativ-teritorială poate fi consultată populația prin referendum local, în condițiile Codului electoral.

Este necesar să subliniem totuși că, această intervenție directă în cadrul unui referendum consultativ nu o putem considera ca fiind cu adevărat o formă de participare a colectivităților locale la exercitarea autonomiei locale, deoarece în cadrul referendumului, colectivitatea locală își exprimă doar atitudinea și nu voința față de problema abordată, decizia urmând s-o ia primarul sau consiliul local.

Deci, alegerile constituie criteriul descentralizării care se fundamentează pe liberul exercițiu al drepturilor și libertăților cetățenilor la nivel local.

Cu referire la același capitol suplimentar invocăm și alin.1 a art.109 a Constituției Republicii Moldova, care indică: „(1) **Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilității autorităților administrației publice locale și ale consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit**”. Pentru asigurarea unei activități eficiente a colectivităților locale, ca factor indispensabil garantării drepturilor și libertăților omului, pentru participarea cetățenilor la administrarea treburilor publice și accesul egal la funcțiile publice, ca elemente ce generează dezvoltarea societății, precum și pentru împiedicarea abuzului puterilor centrale, Constituția a consacrat în art. 109 principiile de bază ale administrării publice locale. Prin acest principiu se are în vedere o idee caracterizată printr-o forță juridică obligatorie și prioritară, exprimată fie direct, prin una sau printr-un ansamblu coerent de norme juridice, fie indirect, prin ansamblul reglementărilor juridice dintr-un anumit domeniu.

Astfel, *principiul autonomiei locale* ocupă un loc prioritar între celelalte principii pe care se întemeiază întreaga administrație publică locală. Conținutul său și valențele sale complexe reprezintă chintesența întregii activități a administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale. Influența autonomiei locale nu lasă loc pentru intervenția administrației de stat, permițând doar controlul de legalitate și conformitate cu principiile constituționale ale actelor administrației publice locale.

Totuși, pornind de la logica textului conform căruia referendumului local îi sunt supuse problemele ce țin de competența autorităților administrației publice locale, rezultă că cei împuterniciți să stabilească natura problemelor de interes deosebit sunt doar aceste autorități și cei care alcătuiesc comunitatea locală respectivă – cetățenii.

3.5. Concluzii și totalizări:

Apropiindu-ne de final invocăm că respectivele norme a Constituției reprezintă chintesența oricărei proceduri de control al constituționalității actelor normative și au o semnificație deosebită urmînd a fi aplicate în ansamblu la stabilirea constituționalității actului contestat.

Susținem și faptul că normele contestate ignoră drepturile, libertățile și garanțiile fundamentale ale cetățeanului, prin limitarea drepturilor acestora în special de a se expune în mod direct și liber exprimat asupra celor mai importante și esențiale probleme ale societății la nivel local, operațiune care face parte componentă din dreptul cetățeanului la exercitarea suveranității statului, precum și libertatea de exprimare și opinie, precum și afectează independența sa în calitate sa de membru a poporului. Menționăm și faptul că normele contestate au o conotație politică și urmăresc excluderea opoziției sociale la nivel local.

IV. CERINȚELE SESIZĂRII

În concluzie, referindu-ne la prevederile articolului 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, bazându-ne pe faptul că în prerogativa Curții este de a stabili corelația dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia, precum și făcând referire la art. 4 a Codului Jurisdicției Constituționale și art. 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională

Solicităm:

Exercitarea controlului constituționalității și declararea neconstituțională a articolului 1 și articolului 2 a Legii nr.29 din 13.03.2014 privind modificarea și completarea Codului Electoral nr. 1381-XIII din 21 noiembrie 1997, publicat în Monitorul Oficial nr.80-85 din 04.04.2014, în partea ce se referă la includerea în art.177, alin. (1) a Codului Electoral a formulării **„și care ține doar de competențele legale ale autorităților administrației publice locale”**, precum și instituirea la același articol a unui nou alineat sub numărul (1¹) cu următorul conținut: **„(1¹) Textul întrebării supuse referendumului local se redactează în manieră neutră, fără ambiguități sau sugerarea răspunsului. Nu se admit întrebări care se exclud reciproc.”**; la fel, și în partea ce ține de modificările și completările aduse art. 178 Cod Electoral care se referă în esență la introducerea unor limitări noi și anume:

„Referendumului local nu pot fi supuse problemele:

- a) de interes național, care țin de competența Parlamentului sau Guvernului, conform atribuțiilor stabilite de Constituție și legi;**
- b) ce țin de politica internă și externă a statului;**
- c) care vin în contradicție cu prevederile Constituției și legislației Republicii Moldova;”**

V. LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE

Copia Procurii pe numele lui Lebedinschi Maxim

VI. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Data:

07.04.2014

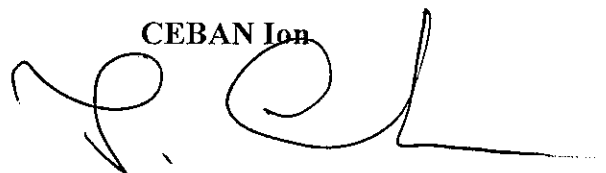
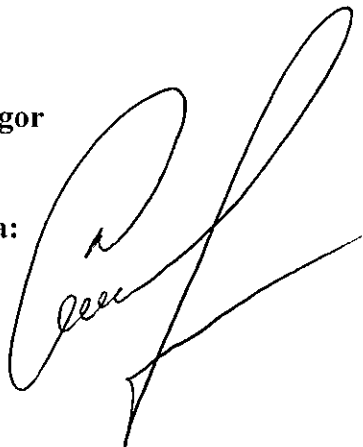
Locul:

mun. Chișinău

DODON Igor

CEBAN Ion

Semnătura:

REPUBLICA MOLDOVA

NOTARUL PUBLIC ȘIAN OLGA

Sediu biroului: mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 148/3, of. 209, tel: (022)71-61-30

PROCURĂ

Republica Moldova mun. Chișinău

Sapte iunie anul două mii treisprezece

Subsemnatul, Dodon Igor, născut la 18.02.1975, codul personal 0960304018797, domiciliat în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. C. Orheiului, 109/3, ap. 148, titularul buletinului de identitate A33022664 eliberat la 09.06.2000 de of. 33, prin prezenta împuternicesc pe cet. Lebedinschi Maxim, născut la 16.04.1986, codul personal 2002007047929, să mă reprezinte în fața autorității de jurisdicție constituțională a Republicii Moldova - Curții Constituționale în vederea sesizării privind efectuarea controlului constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, cu toate drepturile procedurale prevăzute de lege părții în procesul de jurisdicție constituțională.

În acest scop reprezentantul meu va putea înainta sesizare și o va semna, va putea modifica temeiul și obiectul sesizării, va putea renunța total sau parțial la sesizare, va prezenta de sine stătător argumentele la care se face referință în sesizare, va avea acces la lucrările dosarului, va prezenta argumente și va participa la examinarea lor, va pune întrebări altor participanți la proces, va face declarații, va prezenta explicații, verbale și scrise, va obiecta împotriva declarațiilor, argumentelor și considerentelor altor participanți la proces, cu dreptul de a depune, a ridica actele necesare și a semna în numele meu oriunde va fi necesar în limitele mandatului.

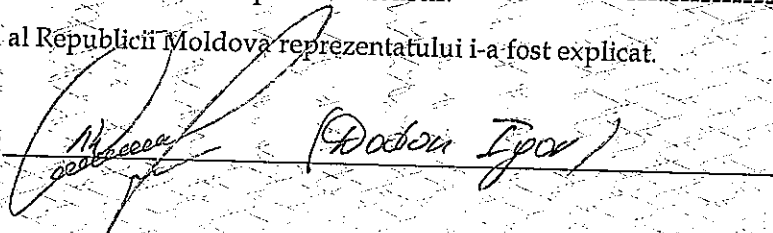
Procura este eliberată pentru un termen de 3 (trei) ani.

În caz de revocare a prezentei procuri, eu, reprezentatul, mă oblig, conform art. 256 al Codului Civil al RM să informez reprezentantul, cât și organele și instituțiile interesate, asumându-mi întreaga responsabilitate în care voi omite acest lucru.

Redactată și autentificată de către notarul public Olga Șian, azi, data autentificării ei, în două exemplare, din care unul s-a eliberat reprezentatului.

Conținutul art. 252-257 Cod civil al Republicii Moldova reprezentatului i-a fost explicat.

Semnătura reprezentatului:

 (Dodon Igor)